உ

கடவுள் துணை

சங்கமருவிய செய்யுள்களுள் ஒன்றாகிய

மதுரைக் கண்ணங்கூத்தனார்

அருளிச்செய்த

கார் நாற்பது

மூலமும்,

சென்னைப் பச்சையப்பன் காலேஜ்

தமிழ்ப் பண்டிதர்

கா. ர. கோவிந்தராஜ முதலியாரவ

ரெழுதப்பட்ட

உரையும்.

ஸ்ரீ

முகவுரை

கார் நாற்பது என்பது சங்கத்துத் தொகை நூற்களாகிய பத்துப்பாட்டு, எட்டுத்தொகை, பதினெண் கீழ்க்கணக்கு என்பனவற்றுள் மூன்றாவதாகிய பதினெண் கீழ்க்கணக்கிற் சேர்ந்தது. இப் பதினெண் கீழ்க்கணக்கிற் சேர்ந்த நூற்கள் பதினெட்டில் பதினேழு நூற்கள் இன்னவை என நன்கு துணியப்பட்டு வந்தன. ஒன்று மாத்திரம் அங்ஙனம் இன்னதென்று துணிந்துரைக்கக் கூடாததா யிருந்தது. அப் பதினெட்டு நூற்களையுங் குறிக்கும் வெண்பா வருமாறு

> "நாலடி நான்மணி நானாற்ப [illegible] ணைமுப்
> பால்கடுகங் கோவை பழமொ[illegible] மாமூல
> மின்னிலைசொல் காஞ்சியுட னேலாதி யென்பவே
> கைந்நிலைய வாங்கீழ்க் கணக்கு."

அந்நூல் இன்னதெனக் கொள்ளவேண்டி இவ் வெண்பாவினுக்குப் பலரும் பலவாறு பொருள் கூறிவந்தனர். சிலர் இவ் வெண்பாவின் ஈற்றடியிலுள்ள கைந்நிலை என்னுஞ் சொல்லை நோக்கி 'கைந்நிலை' என்னு நூலே அஃதெனக் கூறி அத்தொகையைச் சரிப்படுத்தினர். யான் அவர் கருத்தைப் பின்பற்றிக் களவழி நாற்பதின் முகவுரையில் அங்ஙனமே பதினெட்டு நூற்களைக் குறித்தேன்.

ம-ள-ள-ஸ்ரீ V. O. சிதம்பரம் பிள்ளை அவர்களுக்குக் கிடைத்த திருமேனி இரத்தினக் கவிராயரவர்களது 'இன்னிலை' என்னு நூலின் ஏட்டுப் பிரதியினால் அக்கருத்தும், இவ்விஷயத்தில் மற்றையோர் கொண்டிருந்த கருத்துக்களும் தவறானவை என்பது நன்கு விளங்கியது. அவ் வேட்டுப் பிரதியில் அவ்வெண்பாவின் பாடம் அடியில் வருமாறு காணப்படுகின்றது.

> "நாலடி நான்மணி நானாற்ப தைந்திணைமுப்
> பால்கடுகங் கோவை பழமொழி மாமூல
> மின்னிலை காஞ்சியுட னேலாதி யென்பவே
> நன்னிலைய வாங்கீழ்க் கணக்கு."

முற்காட்டிய பாடத்தினும் 'இன்னிலை' என்னுஞ் சொல் இருப்பினும் அஃது ஒரு நூலென்பது முன் தெரியாமல இருநதமையின் அதனை அடைமொழி எனக கொணடு பொருள கூறிவநதனா

ம-ா-ா-ஸ்ரீ திரு. செல்வகேசவராய முதலியாா அவாகள, M. A, தாம உரையோடு சென்ற வருஷம் பதிபபிதத ஆசாரககோவையின் முகப்பில அப் பதினெட்டு நூற்களுக்கும் அவவெண்பாவில் வைதத முறைப்படி எண் கொடுத்து அவற்றைப்பறறித தனிததனி விளக்கிக கூறியுள்ள இடததில், 'இன்னிலை' என்னு நூலை அம் முறைப்படியே 16-வது எண்ணில வைதது அதைபபறறி அடியில வருமாறு கூறியிருககின்றனா

"16. இனனிலை - பொயகையார் பாடியது மதுரை யாசிரியர் பூதனுர் தொகுததது கடவுள வாழ்தது பாரதம் பாடிய பெருந்தேவனுர் இயறறியது அறப்பால் பதறும பொருட்பால ஒன்பதும் இன்பப்பால பனனிரணடும வீட்டிலககப்பால பதினுன்கும் ஆகிய நாற்பததைநது வெணபாககளை யுடையது" ஆனுல் அவாகள அவவெணபாவின பாடததை முதற் காடடிய விதமாகவே கொண்டு அவவிளககத்தின தலைப்பிற் குறித்திருககினருர்கள்.

இதுகாறும் இன்னதெனை விளஙகாம லிருநத அநநூல் இவ வாற்ருல் இனனதெனை நன்கு விளங்கியது. ஆதலின அப் பதினெட்டு நூற்களையு மாணவாகள் சரியானபடி யுணருமபொருட்டு மீண்டும் அவற்றை ஈண்டுக் குறிக்கின்றேன்.

1. நாலடியார்.
2. நான்மணிக்கடிகை
3. இனியவை நாற்பது.
4. இனனு நாற்பது.
5. காா நாற்பது.
6. களவழி நாற்பது.
7 ஐநதிணை ஐம்பது.
8. ஐந்திணை எழுபது.
9. திணைமொழி ஐம்பது.
10. திணைமாலை நூற்றைம்பது.
11 திருக்குறள.
12 திரிகடுகம்.
13. ஆசாரக்கோவை.
14. பழமொழி.
15. சிறுபஞ்சமூலம்
16 இன்னிலை.
17. முதுமொழிககாஞ்சி
18. ஏலாதி.

அவ வின்னிலை என்னு நூலின் இரண்டு செய்யுட்களை ஈண்டுக் குறிக்கின்றேன்.

"வேலற் றரீஇ விரிசடைப் பெம்மான்
வாலிழை பாகத் தமரிய கொழுவேற்
கூற்றங் கதழ்ந்தெறி கொன்றையன்
கூட்டா வுலகங் கெழீஇய மலிந்தே."

இஃது இந்நூலின் கடவுள் வாழ்த்து. பாரதம் பாடிய பெருந் தேவனார் பாடியது.

"அன்றமரிற் சொற்ற வறமூவிரண்டீழ் நீக்கமுது
மன்றயாந்து போந்த வகைதோமின்—பொன்று
அறமறிந்தோன் கண்ட வறம்பொருள்கேட் டல்லன்
மறமொழிகக வாயதற் வழக்கு"

இஃது இந்நூலின் பாலகள் நான்கனுள் முதற்பாலாகிய அறத் துப்பாலின் முதற் செய்யுள்.

இக் கார் நாற்பது பழைய வுரையோடு முன்னே சண்முகசுந்தர முதலியாரவர்களால் அச்சிடப்பட்டது. ஆனால் அதில் முதல் இருபத்திரண்டு செய்யுள்களும் ஈற்று இரண்டு செய்யுள்களும் ஆக இருபத்துநான்கு செய்யுள்களுக்கே அவ்வுரை காணப்படுகின்றது. இடையிலுள்ள பதினாறு செய்யுள்களுக்கு உரை காணப்படவில்லை. அவ்வுரை பொழிப்புரை. அவ்வுரை இயற்றியவர் இன்னாரென்று தெரியவில்லை. அவ்வுரையைத் தழுவி அவ்விருபத்துநான்கு செய்யுள்களுக்கும் பதவுரையும் விசேடவுரையும் எழுதினேன்.

உரையில்லாத அப் பதினாறு செய்யுள்களிற் பல பிழைபட்டிருந்தன. எனக்குக் கிடைத்த வேறு இரண்டு கை எழுத்துப் பிரதிகளிலும் மேற்கண்ட இருபத்து நான்கு, செய்யுள்களுக்கே உரை யிருந்தது. ஆனால் அவ்வேடுகளால் உரையில்லாத செய்யுள்களிற் பன்னிரண்டு செய்யுள்களின் திருத்தமான பாடங் கிடைத்தது. அதுகொண்டு அப்பன்னிரண்டு செய்யுள்களுக்கு உரை எழுதினேன். ம-ா-ா-ஸ்ரீ T.T. கனகசுந்தரம் பிள்ளை அவர்கள், B.A., தம்மிடமிருந்த கை யெழுத்துப் பிரதியைக் கொண்டு எஞ்சிய (29, 30, 31, 32 ஆகிய) நான்கு செய்யுள்களின் திருத்தமான பாடத்தைத் தெரிவித்து அவற்றிற்கு ஒருவாறு உரையுங் கூறினார்கள். அதுகொண்டு அந்நான்கு செய்யுள்களுக்கும் உரை எழுதி இந்நூலின் உரையை முடித்தேன். நான் சென்று கேட்டவுடன் இங்ஙனம் உதவிபுரிந்த

மேற்படி பிள்ளையவர்களுக்கு யான் என் மனமார்ந்த வந்தனத்தைப் புரிகின்றேன் இதிற் காணப்படும் பிழைகளை நண்பர்கள் அன்போடு தெரிவிப்பார்களாயின் மறு பதிப்பில் அவற்றை அவர்கள் பெயர்க ளுடன் வெளியிடுவதோடு அவர்களுக்கு என் மனமார்ந்த வந்தனத் தையும் புரியுங் கடப்பாடுடையேன்.

இங்ஙனம்:

கா. ர. கோ.

கார் நாற்பதின் செய்யுள் முதற்குறிப்பகராதி

கடவுள் துணை.

கார் நாற்பது

மூலமும் உரையும்.

தோழி தலைமகட்குப் பருவங்காட்டி வற்புறீஇயது.

1. பொருகடல வண்ணன புனைமார்பிற றார்போற
றிருவில விலஙகூனறித தீமபெயல வீழ
வருதுமெனமொழிநதார வாரார்கொல வானங
கருவிருநதா லிககும பொழுது.

(பதவுரை) பொரு - அலைகளை வீசுகின்ற, கடல்வண்ணன் கடல்போன்ற கருநிறத்தினையுடைய பெருமான், மாரபில - தனது மார்பில், புனை - அணிந்துள்ள, தாரபோல - மாலையைப்போல், வானம் - மேகமானது, திரு வில்-அழகாகிய இந்திரவில்லை, விலஙகு ஊன்றி - விலங்காக ஊனறி, தீம பெயல் - (தனனிடத்திருந்து) இனிய நீரததாரைகளை, வீழ - வீழ்விக்கையில, வருதும என - வருவோம் எனறு, மொழிநதார - சொனன தலைவா, வானம - (அங்ஙனமே) அம்மேகம, கருவிருநது - கருவினைகொண்டிருந்து, ஆலிக்கும்பொழுது-துளிகளைச சொரிகையில, வாரார்கொல் - வாராரோ-(வருவார்).

(விசேடவுரை) பொருகடல் - வினைத்தொகைநிலைத்தொடர். கடலவண்ணன் என்றது திருமாலை. ஊன்றி என்னும் வினையெச்சம் வீழ என்னும் வினையெச்சத்தைக்கொண்டு முடிந்தது. 'வீழ' என்

பது வீழ்விக்க என்னும் பிறவினைப் பொருளில் வந்த தன்வினை வினையெச்சம். கடல்வண்ணன் மார்பிற்றார் இந்திரவில் விலங்காக வூன்றற்குவமை விலங்காக வூன்றுதல்-குறுக்காக வூன்றுதல். வருதும் என்பது தும்மீற்றுத்தன்மைப் பன்மை வினைமுற்று; இது தலைவன் கூற்றுக் கூறப்பட்டமையின் தனித் தன்மைப் பன்மை வினைமுற்றென்க. கருவிருந்து என்றவிடத்து இரண்டனுருபும், கொண்டு என்னும் வினையும் வருவித்தது இசையெச்சம்; அவ்வுருபும் பயனுந் தொக்கதொகையன்று. ஆலிக்கும் என்னும் பெயரெச்ச வினையில் ஆலி என்னும் பெயர்ச்சொல் பகுதி ஊன்றி என்னும் வினையெச்சத்திற்கும் வினைமுதல் வேண்டுமாகலின் வானம் என்பது அதற்கு முன்னுங் கூட்டப்பட்டது. (க)

[illegible]

2. கடுங்கதிர் நல்கூரக் கார்செல்வ மெய்த
நெடுங்காடு நேர்சினை யீனக்—கொடுங்குழை
யின்னே வருவர் நமரென் றெழில்வான
மின்னு மவர்தூ துரைத்து.

(ப - ரை.) கொடுங்குழை - வளைவாகிய காதணியையுடையாய்! எழில் வானம் - அழகினையுடைய மேகம், கடுங்கதிர் - கொடுமையாகிய கிரணங்களையுடைய சூரியன், நல்கூர - வறுமையடையவும், கார் - கார்காலம் செல்வம் எய்த - செல்வம் பெறவும், நெடுங்காடு - பெரிய காடு, நேர் - தன்பாற் பொருந்திய, சினை ஈன - பூவரும்புகளை ஈனவும் (வந்து), நமர் - நமது தலைவர், இன்னே வருவர் என்று - இப்பொழுதே வருவாரென்று, அவர் தூது உரைத்து - தூதாகி (அவரது வருகையைத்) தெரிவித்து, மின்னும் - மின்னுகின்றது.

(வி - ரை.) கடுங்கதிர், கொடுங்குழை என்னு மிரண்டும் பண்புத்தொகைப்புறத்துப் பிறந்த அன்மொழித்தொகைப் பெயர்கள்; இவை விரியின் கடுமையாகிய கதிர்களையுடையான், கொடுமையாகிய

குழையையுடையாள் என்றும் கூற, எய்த, ஈன என்பன செய வெண்; இவவெண் ஈண்டு வினையொடு வந்தது. வந்து, ஆகி என்பன தந்துரைக்கப்பட்டன; இவை சொல்லெச்சங்கள். நமா - பொருளடியாயப் பிறந்த பெயர்; இதில் நாம்-பகுதி, அது நம் எனத் திரிந்தது. செயயும் என்னு முற்று ஈண்டு நிகழ்காலத்தை யுணர்த்தியது.

பருவங்கண்டழிந்த தலைமகளாற்றல் வேண்டித் தோழி
தனதாற்றமை தோன்ற வுரைத்தது.

3. வரிநிறப் பாதிரி வாட வளிபோழ்ந்த
இளமணற் றண்புறவி னாலி—புரள
வுருமிடி வான மிழியு மெழுமே
நெருந லொருத்தி திறத்து.

(ப - ரை) உரும் இடி வானம் - இடி இடியாநிற்கும் மேகம், நெருநல் - நேற்றிலிருந்து, ஒருத்தி திறத்து-ஒருத்தியிடத்து (அவன் வருந்துமபடி), வரிநிறம் - வரிநிறத்தையுடைய, பாதிரி வாட - பாதிரிப்பூ வாடவும, வளி போழ்ந்த - காற்றினால் ஊடறுக்கப்பட்ட, இள மணல்-இளமணலையுடைய, தண் புறவின்-தண்ணிய காடுகளில், ஆலி புரள-ஆலாங்கட்டி புரளவும், இழியும-இழியாநின்றது; எழும்-எழாநின்றது.

(வி - ரை) ஒருத்தி திறத்து என்றதற்கு தனியாளிடத்து என்றுரைத்தலுமாம். 'அந்தோ இதற்கு எனசெயவேன' என்பது இசையெச்சம். (௩)

தோழி பருவங்காட்டித் தலைமகளை வற்புறுத்தியது.

4. ஆடு மகளிரின் மஞ்ஞை யணிகொளக்
காடுங் கடுக்கை கவின்பெறப் பூத்தன
பாடுவண் டூதும பருவம் பணைத்தோளி
வாடும பசலை மருந்து.

(ப - ரை) பணைத்தோளி - மூங்கில்போன்ற தோளையுடையாய்! மஞ்ஞை - மயில்கள், ஆடும் - கூத்தாடும், மகளிரின் - மாதர்போல அணிகொள - அழகு பெறவும், காடும் - காடுகளும், கவின்பெற - அழகு பெறவும், கடுக்கை - கொன்றைமலர்கள், பூத்தன - பூத்தன; பாடு வண்டு - பாடுகின்ற வண்டுகள், ஊதும் - அப்பூக்களில் ஊதாநின்றன; (ஆதலால்), பருவம் - இப்பருவமானது, வாடும் - நீ வருந்துதற்குக் காரணமாகிய, பசலை - பசலை நிறமாகிய நோயைப் போக்குதற்கு, மருந்து - மருந்தாகும்.

(வி - ரை) மயில்கள் வாளா இருக்குங் காலத்தைவிடத் தோகைகளை விரித்தாடுங் காலத்திலே மிகவும் அழகாயிருக்கும்; ஆகையால், 'ஆடு மகளிரின் மஞ்ஞை யணிகொள' என்றதற்குக் 'கூத்தாடு மாதரைப்போல மயில்களாட' என்பதே கருத்தாமெனக் கொள்க. மகளிரின் என்பதில் இன் ஒப்புப்பொருளதாகிய ஐந்தனுருபு. பாடு வண்டு - வினைத்தொகைநிலைத்தொடர். ஊதும் - ஈண்டு நிகழ்கால முணர்த்தியது. பருவம் - இவற்றிற் கெல்லாங் காரணமாகிய இப் பருவம் எனக். பசலை மருந்து-பசலைக்கு மருந்து என்க. பருவத்தை மருந்தாக உருவகஞ் செய்ததற் கேற்பப் பசலை என்றதற்குப் பசலையாகிய நோய் என்பொருள் கூறப்பட்டது. (௪)

இதுவுமது.

5. இகழுநர் சொல்லஞ்சிச் சென்றார் வருதல்
பகழிபோ லுண்கண்ணாய்! பொய்யன்மை யீண்டைப்
பவழஞ் சிதறி யவைபோலக் கோபந்
தவழுந் தகைய புறவு.

(ப - ரை) பகழிபோல - அம்புபோன்ற, உண் கண்ணாய் மையுண்ட கண்ணையுடையாய்! ஈண்டை - இவ்விடத்து, புறவு காடுகள், சிதறியவை பவழம்போல - சிதறியிருப்பனவாகிய பவழங்களைப்போல, கோபம் - இந்திரகோபங்கள், தவழும் - தவழாநிற்கும்,

தகைய - தன்மையை யுடையனவாயின; (ஆதலால்), பொருட்குச்சென்ற - பொருட்குச்சென்ற நாதலைவா, இகழுநா - இகழ்பவாகளுடைய, சொல அருசி - சொல்லுக்குப் பயந்து, வருதல - வருவது, பொய அன்மை - பொய்யல்லாமையாகும

(வி - ரை.) இகழுநா என்பதில இகழ் - பகுதி, உ - சாரியை, ந - பெயரிடைநிலை, அா - பலாபால விகுதி; இஃதிணைடுக குறிப்பு வினைபபெய ராயிற்று சென்றா என்பது தெரிநிலை வினையா லணையும் பெயா. பவழுஞ சிதறியவை என்பதைச சிதறியவை பவ ழும் என மாறிககொளக, இது இருபெயரொட்டுப் பண்புத் தொகைநிலைததொடா. சிதறியவை - வினையாலணையும பெயா. (டு)

இதுவுமது.

6. தொடி இட வாற்றா தொலைந்ததோ ணோக்கி
வடுவிடை போழ்ந்தகன்ற கணணாய! வருந்தல
கடிதிடி வான முரறுமா நெறியிடைச
சென்றாரை நீடினமி னென்று.

(ப - ரை) வடு - மாவடுவை, இடை போழ்ந்த - இடையிற் பிளந்தாற்போன்ற, அகன்ற - விசாலமாகிய, கணணாய் - கண்களை யுடையாய! கடிது இடி வானம்-கடிதினிடிககுமேகம, நெறியிடைச் சென்றாரை - (நெடிய) வழியிற்சென்ற நாதலைவரை, நீடின்மின் - தாமதஞ்செயனமின, என்று - என்று சொலலி, உரறும் - முழங்கா நின்றது, (ஆகலால்), தொடி இட-வளையலகளை யிடுதற்கும, ஆற்ரு- ஆற்ருதனவாய், தொலைந்த - தளர்ந்த, தோள நோக்கி-தோளைப்பார்த்து, வருந்தல் - வருநதறக

(வி-ரை.) உரறல-ஒலித்தல்; இஃது இப்பொருளதாதலை "உரு முரறுகருவிய பெருமலை" என்னு மலைபடுகடாத்தின் முந்நூற்றைம் பத்தேழாம் அடியின் உரையால அறிக தொடி - தொடுக்கப்படுவது;

இதில் இ - செயப்படுபொருண்மை விகுதி. இடவும எனனும் இழிவு சிறப்பும்மை செய்யுள் விகாரமாயத் தொககது. ஆற்ற - வினையெச் சப்பொருளிலவந்த பலவின்படாககை வினைமுறறு. போழ்ந்த அக ன்ற என்னுந் தொடர், நிலைமொழியீற றகரங்கெட்டுப் போழ்ந்தகனற என்றாயிற்று. வருநதல - எதிரமறைப் பொருளில் வந்த அல்லீற்று வியங்கோண் முற்று. வானம் - இடவாகுபெயர். உரறும என்னுஞ் செய்யுமென் முற்று ஈண்டு நிகழகாலததை யுணர்ததிறறு. நீடின் மின் என்பதில நீடு - பகுதி, உகரககேடு சநதி, இல - எதிரமறை விகுதி, லகரம னகரமானது சநதி, இவை யனைதது மோர்பகுதி, மின் - ஏவறபனமைவிகுதி. (௬)

இதுவுமது.

7. நசசியார்க கீதலு நணணாத தெறுதலுந்
தறசெயவான் சென்றா தருஉந தளாியல
பொசசாப பிலாத புகழ்வேளவித தீபபோல
வெசசாரு மின்னு மழை.

(ப - ரை) தளர் இயல் - தளர்நத இயல்பினையுடையாய்! பொச் சாப்பு இலாத - (வைதிகா யாவராலும் என்றும) மறககப்படுதலில் லாத, புகழ் - புகழையுடைய, வேள்வித் தீப்போல - வேள்வியின் தீயைப்போல, எசசாரும - எலலாப் பககஙகளிலும், மின்னும - மினனு கினற, மழை - மேகம, நச்சியார்கது - தம்மை விரும்பினவர்களுக்கு, ஈதலும் - கொடுத்தலும், நண்ணார் - பகைவாகளை, தெறுதலும - அழிததலும் (ஆகியவிரண்டும), தற்செய்வான் - தம்மை நிலைநிறு த்துதறபொருட்டாம் என்று கருதி, சென்றா - (பொருளைநாடிச்) சென்ற நந்தலைவரை, தரும் - கொண்டுவந்து தரும்

(வி - ரை.) நச்சியார், நண்ணா, சென்றார் என்பன வினையா லணையும் பெயர்கள். தற்செய்வான் என்பதில் தன் என்பது பன் மை வாய்பாட்டில் ஒருமை வாய்பாடு வந்த வழுவமைதி. செய்வான்'

என்பது வானீற்று வினையெச்சம். 'ஆம் என்று கருதி' என்பது இசையெச்சம். தளரியல்-வினைத்தொகைநிலைப்புறத்துப் பிறந்த அன்மொழித் தொகைப்பெயர்; இது விரியின் தளார்ந்த வியல்பினையுடையவள் என்றும். பொச்சாப்பு - செயப்பாட்டு வினைப்பொருளில் வந்த செயவினைத் தொழிற்பெயர். தரூஉம என்னும் இன்னிசை யளபெடை ஈண்டலகுபெற்றது. செய்யுளிசை யளபெடை எங்கும் அலகுபெறற்றே வருமெனவும், இன்னிசை யளபெடையும் சொல்லிசை யளபெடையும் அலகு பெற்றும் பெறாதும் வருமெனவுங் கொள்க. பொச்சாப்பிலாத புகழ்வேள்வித்தீ எச்சாரும் விளங்குதல் போல எச்சாரு மினனுமழை என்க. மினனும் - பெயரெச்சவினை. 'தளரியலாய' என்றும் பாடம். (எ)

---

8. மண்ணியன் ஞாலத்து மன்னுபுகழ் வேண்டிப்
பெண்ணிய னலலாய்! பிரிந்தார் வரல்கூறும
கண்ணிய லஞ்சனந் தோயந்தபோற காயாவு
நுணணருமபு பூத்த புறவு.

(ப - ரை.) பெண் இயல் நல்லாய் - பெண்களுக்கு இன்றியமையாத இயல்பையுடைய நல்லாய்! கண் இயல் - கணணுக்கியற்றப்பட்ட, அஞ்சனம் தோயந்தபோல்-மைதோய்ந்தாற்போல, காயாவும்-காயாக்களும், நுண் அரும்பு - சிறிய அரும்புகளை, பூத்த - தோற்றுவித்த, புறவு - காடுகள், மண் இயல் ஞாலத்து - மண்பொருந்திய பூமியில், மன்னு புகழ் வேண்டி-நிலைநிற்கும் புகழைவிரும்பி, பிரிந்தார் வரல் - (பொருளின் பொருட்டுப்) பிரிந்த நாதலைவர் வருதலை, கூறும் -

(வி - ரை.) 'நீ வருந்தற்க' என்பது இசையெச்சம். ஞாலம் பூமி; மண்ணியல் என்றது இனச்சுட்டில்லாத அடை என்க; என்னை? பொன் முதலியன இயன் ஞாலம் வேறு இன்மையின்

ஏய விசேடணம எனவுங் கூறுப.

ஞாலததுள் அப்பு முதலிய பிற பூதங்களின் கூறுகளு முளவேனு மிக்கிருப்பது பிருதிவியின கூறாகலின் 'மணணியன் ஞாலம' என ரூர்; இதுபற்றியே வடமொழியாளரும் ஞாலததைப் பிருதுவி என்று கூறுப மண்ணியல் என்றது எழுவாயததொடர்; இதனை மண்ணு லியன்ற எனப் பொருளகொண்டு மூன்றன்றொகை யென்றலுமாம். பெணணியல - பெணகளுககுரிய இலககணம; அது நாணுடைமை; அதனை, "ஊபாநா ணியல்பினுள்" என்றதனு லறிக "காமுற்ற, பெண் ணுக கணிகல நாணுடைமை" என நாணைப பெணகளுக கணியாகக கூறினுர திரிகடுக நூலாசிரியா. ஈண்டுப் பெண் என்றது சாதி யொருமை. 'பெண இயல' எனபதற்குப 'பெண்டன்மை இயன்ற' என்றுரைததலுமாம; இபபொருளிற் பெண் எனபது பெண்ணின் தன்மைக்கானமையின பொருளாகுபெயர். பிரிநதார் வரல் - எழு வாய்த்தொடர். கணணியல எனபது நானகன்றொகை. இயல் என் பது செயப்பாட்டு வினைப்பொருளில் வநத காலங்கரநத செயவினைப் பெயரெச்சம். தோயநததுபோல என்பது ஈறுதொகுத தோயநத போல் என்றாயிற்று; தோயநதாற்போல என்பது அங்ஙனமாயிற்று என்பதுமாம (அ)

இதுவுமது.

9. கருவிளை தண்மலர்போற பூததன கார்க்கேயுற
றெரிவனப புற்றன தோன்றி—வரிவளை
முன்கை யிறபபத துறநதார் வரல்கூறு
மின்சொற பலவு முரைத்து.

(ப - ரை.) தண் மலாபோல் - குளிர்ச்சியாகிய மலரைப்போல, பூத்தன - பூததனவாகிய, கருவிளை-கருவிளைகளும், கார்க்கு உற்று கார்ப்பருவத்தை எதிர்ந்து, எரி வனப்பு - நெருப்பினது அழகை, உற்றன - அடைந்தனவாகிய, தோன்றி - தோன்றிப்பூக்களும், வரி

வளை - வரிகளையுடைய வளையல்கள், முன்கை இறப்ப - முன்கையினின்றும் நீங்கும்படி, இன்சொல் பலவும் உரைத்து - இனிய சொற்கள் பலவற்றையுஞ் சொல்லி, துறந்தார் - போன நம் தலைவர், வரல் கூறும் - வருதலைக் கூறாநிற்கின்றன, (ஆகையால் நீ வருந்தற்க.)

(வி - ரை.) பூத்தன, உற்றன என்பன வினையாலணையும் பெயர்கள்; பூத்தன கருவிளை, உற்றன தோன்றி என இயைத்துப் பொருள் கொள்க; இவ்விரு தொடரும் இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகைநிலைத்தொடர்கள். கையிறப்ப - நீக்கப்பொருளதாகிய ஐந்தன்றொகை. (௯)

இதுவுமது

10. வானேறு வானத் துரற வயமுரண்
ஆனேற் றொருத்த லதனோ டெதிர்செறுப்பக்
கானயாற் றொலியிற் கடுமான்றேர் என்றோழி!
மேனி தளிர்ப்ப வரும்.

(ப-ரை.) என் தோழி - என்னுடைய தோழியே! வான் ஏறு - மழை ஏறு, வானத்து உரற - மேகத்திலிருந்து ஒலிப்ப, வயம் முரண் - வலியையும் மாறுபாட்டையுமுடைய, ஆன் ஏற்று ஒருத்தல் - ஆனேறாகிய ஒருத்தல்கள், அதனோடு - அம்மழையேற்றோடு, எதிர் செறுப்ப - எதிராகி வெகுள (அதுகண்ட நமது காதலரது), கடு மான் தேர் - விரைவினையுடைய குதிரைகளைப் பூட்டிய தேரானது, மேனி தளிர்ப்ப - உனது மேனி தளிர்க்கும்படி, கான யாற்று ஒலியின் - காட்டாற்றின் ஒலியைப்போல (ஒலி செய்துகொண்டு), வரும் - வாராநின்றது.

(வி - ரை.) வானேறு - இடி. வானம் இடவாகுபெயராய் மேகத்தைப் புணர்த்தியது. ஆகி - சொல்லெச்சம். கான்யாற்றினொலி தோவருதலாலாகும் ஒலிக்குவமம். செறுப்ப - காரணப் பொருளதாதலின் இறந்தகாலத்தைக் காட்டிற்றென்க. வானேற்

றோடு ஆனேற்றொருத்தல், எதிர்செறுத்தல் தேர்வருதற்குக் காரண மென்க. ஆனேற்றொருத்தல் என்பதில் ஏறு என்பதும் ஒருத்தல் என்பதும் ஆண் என்னும் பொருளதாதலின் ஒருபொருட் பன்மொழி. தளிர்ப்ப - காரியப்பொருளதாதலின் எதிர்காலங் காட்டி,

இதுவுமது.

11. புணர்தரு செல்வந் தருபாக்குச் சென்றார்
வணரொலி யைம்பாலாய்! வல்வருதல் கூறும்
மணர்ந்தெழு பாம்பின் றலைபோற் புணர்கோடல்
பூங்குலை யீன்ற புறவு.

(ப - ரை.) வணர் ஒலி - வளைந்து தழைத்த, ஐம்பாலாய் - ஐம்பாலினை யுடையாய்! மணர்ந்து எழு - அணர்ந்தெழுந்த, பாம்பின் தலைபோல - பாம்பினது படம்போல, புணர் கோடல் - பொருந்திய வெண்காந்தள்கள், பூங்குலை ஈன்ற - அழகிய குலை ஈனப்பெற்ற, புறவு - காடுகள், புணர்தரு - பொருந்திய, செல்வம் தருபாக்கு - செல்வத்தைக் கொள்ள, சென்றார் - சென்ற தலைவர், வல் வருதல் - விரைந்து வருதலை, கூறும் - கூறுகின்றன.

(வி - ரை.) ஒலித்தல்-தழைத்தல்; இதனை "ஒலி நெடும்பீலி" என்னும் நெடுநல்வாடையின் தொண்ணூற்றெட்டாம் அடியில் வருந் தொடரின் உரையால் அறிக. தருபாக்கு இதிற் பாக்கு வினையெச்ச விகுதி. சென்றார் - வினையாலணையும்பெயர். வணர்ந்து என்பதில் விகுதியும் இடைநிலையுந் தொக்கு வணர் என நின்றது; இது 'வரிப் புனை பந்து' என்பது போன்றது. ஐம்பால் - பண்புத்தொகைப்புறத்துப் பிறந்த அன்மொழித்தொகை; இது ஐந்தாகிய பகுதியினை யுடையது; ஐந்துவிதமாக முடிக்கப்படுவது என்பது இதன் பொருள். ஈன்ற - செயப்பாட்டு வினைப்பொருளதாகிய செய்வினைப் பெயரெச்சம். (௧௧)

12. மைமெழி லுண்கண மயிலன்ன சாயலாய்
ஐயந்தீர் காட்சி யவர்வருத றிண்ணிதால
நெய்யணி குஞ்சரம் போல விருங்கொண்மூ
வைகலு மேரு வலம்.

(ப - ரை.) எழில் - அழகாகிய, மை உண் கண் - மையுண்ட கண்ணையும், மயில அன்ன சாயலாய்-மயிலையொத்த சாயலையு முடையாய்! நெய் அணி குஞ்சரம்போல - நெய்யை யணிந்த யானைகளைப் போல, இருங்கொண்மூ-பெரிய முகிலகள், வைகலும் வலம் ஏரும்-நாடோறும் வலமாக எழாநின்றன, (ஆதலான), ஐயந்தீர் காட்சியவர்-சந்தேக நீங்கிய அறிவினையுடைய நமது காதலர், வருதல திண்ணிது - வருதல் மெய்மமையாம்.

(வி - ரை) ஏர்தல் - எழுதல்; இஃது இப்பொருளதாதலை "வையகம் பனிப்ப வலனேர்பு" என நெடுநலவாடையினும், "பாடிமிழ் பனிக்கடல் பருகி வலனேர்பு" என முல்லைப்பாட்டினும், "உலக முவப்ப வலனேர்பு" எனத் திருமுருகாற்றுப்படையினும் உள்ளவற்றின உரையைக் கண்டுணர்க. ஆல - அசை. (கஉ)

13. ஏந்தெழி லல்குலா யேமாந்த காதலர்
கூந்தல வனப்பிற் பெயறாழ—வேந்தர்
களிறெறி வாளரவம் போலக்கண் வவ்வி
யொளிறுபு மின்னு மழை.

(ப - ரை) எழில் ஏந்து அல்குலாய் - அழகேந்திய அல்குலினை யுடையாய் ! ஏம் ஆர்ந்த காதலர் - (துணைவரோடு பொருந்தி) இன்ப முற்ற காதலையுடையவர்களாகிய மகளிரது, கூந்தல் வனப்பில் கூந்தலினது அழகுபோல, பெயல் தாழ - நீர்த்தாரைகளைப் பெய்ய

வேந்தர் களிறு எறி - அரசாகள் களிற்றின்மேல் வீசிய, வாள் அரவம்போல - வாளினது ஒளியைப்போல, கண் வவவி - கண்டார கண்களைப் பறித்து, ஒளிறுபு - ஒளிவிட்டு, மழை மின்னும் - மேக மின்னுகின்றது, (ஆதலால நமகாதலர் வருவா)

(வி - ரை.) அரவம - ஒளி. நீரததாரைகளுக்கு மகளிர் கூந்தலுவமம். மேக மினனுதறகுக களிறெறிநத வாளரவ முவமம். காதலர் - காதலையுடைய மகளிர. பெயல - தொழிறபெயா, இது தொழிலாகுபெயராய நீரததாரைகளை யுணாத்தியது தாழ - தாழ்விகக என்னும் பிறவினைப்பொருளதாகிய தனவினை வினையெச்சம். (கங.)

இதுவுமது.

14. செலவந் தரல்வேண்டிச செனறநங் காதலர்
வலலை வருத றெளிநதாம வயஙகிழாய!
முல்லை யிலஙகெயி றீன நறுநதணகார
மெலல வினிய நகும.

(ப - ரை) வயஙகு இழாய் - விளங்குகின்ற ஆபரணங்களையுடையாய! முலலை-முலலைககொடிகள், இலஙகு எயிறு ஈன-விளஙகுகின்ற (மகளிர்தம்) பற்களைப்போன்ற அரும்புகளை யீனும்படி, நறும் தண் கார் - அழகிய குளிாநத மேகஙகள, இனிய - இனியனவாய, மெல்ல நகும் - மெதுவாக ஒலியாநின்றன; (அதனால), செல்வம் தரல் வேண்டி - பொருளைத் தேடிககொளளுதலை விருமபி, சென்ற நம் காதலா - போன நமது தலைவர், வல்லே வருதல் - விரைவாக வருதலை, தெளிந்தாம் - நிச்சயித்துணர்நதோம்.

(வி-ரை.) வயங்கிழாய் - இது விளிவேற்றுமை; இதன் முதல் வேற்றுமை வயங்கிழை; இது வினைத்தொகைப்புறததுப் பிறநத அன்மொழித்தொகைப்பெயர். இனிய - குறிப்பு முற்றெச்சம். மெல்ல - குறிப்புப்பெயரெச்சம். (கச)

இதுவுமது.

15. *திருந்திழாய் ! காதலர் தீர்குவ ரல்லர்*
குருந்தின் குவியிண ருள்ளுறை யாகத்
தி[illegible] தி னிளிவண்டு பாட விருந்தும்பி
[illegible]குழ லூதும் பொழுது.

(ப - ரை) திருந்து இழாய் - திருந்திய ஆபரணத்தினை யுடையாய்! வண்டு - வண்டுகள், குருந்தின் - குருந்தினது, குவி இணர் உள - குவிந்த இணரினது உள்ளிடத்தை, உறை ஆக - தமக்கு உறைவிடமாகக் கொண்டு, திருந்து இன இளி பாட - திருந்திய இனிமையாகிய இளி என்னும் பண்ணைப்பாட, இரும் தும்பி-பெரிய தும்பிகள், குழலின - குழல்போல, ஊதும்பொழுது - ஊதாநின்ற இக்காலத்தில், காதலா - நமமுடைய தலைவா, தீர்குவா அல்லா நம்மை நீங்குவாரல்லா.

(வி - ரை.) திருந்திழாய்-விளிவேற்றுமை; இதன் முதல வேற்றுமை திருந்திழை; இது வினைத்தொகைப்புறத்துப் பிறந்த அன்மொழித்தொகைப்பெயா. இணா-பூங்கொத்து உள - இஃது ஈண்டு இடப்பெயராக நின்றது. உறை - முதனிலைத் தொழிற்பெயா; இஃது ஈண்டுத் தொழிலாகுபெயராய உறைதற்குரிய இடத்தை யுணாத்திற்று. பாட - இஃது ஈண்டுக் காரணப்பொருளும், காரியப் பொருளும் இன்றி வந்தமையின் நிகழ்காலங் காட்டிற்று. (கரு)

16. கருங்குயில் கையற மாமயி லாலப்
பெருங்களி வான முரறும் - பெருந்தோ
ளசோகி னிளந்தளி ரன்னநின் மேனிப்
பசலை பழங்கண் கொள.

(ப - ரை.) பெருந்தோள்-பெரிய தோளினையுடையாய்! அசோகின் இளம்தளிர் அன்ன-அசோகமரத்தினது இளமையாகிய தளிரை

யொத்த, நின் மேனி - உனது தேகத்தில், பசலை-பொன்னிறமும், பழங்கண் மெலிவும், கொள-உண்டாகவும், கரும் குயில் - கருமையாகிய குயில்கள், கையற - செயலறறிருக்கவும், மா மயில் - அழகிய மயில்கள, ஆல - ஆடவும், பெரும் கலி - பெரிய ஒலியினையுடைய, வானம் - மேகங்கள, உரறும்-முழங்காநின்றன, (ஆதலால் நந்தலைவா வருவா.)

(வி - ரை) கையற: இதிற் கையறு-பகுதி; கையறல் - செயலறல். உரறும் - செய்யுமென்முற்று; இதில் உரறு - பகுதி. பசலையையும் பழங்கண்ணையு மேனிகொள என மேனியை எழுவாயாக்கிக் கூறினுமாம். (கசு)

17. அறைகக விருவரை மேறபாமபு சவடடிப
பறைக்குர லேறெரு பவ்வம பருகி
யுறைததிருள் கூாநதன்று வானம பிறைத்தகை
கொண்டனறு பேதை நுதல.

(ப - ரை.) பேதை - பேதையே! வானம் - மேகமானது, பவவம் பருகி - கடல்நீரை யுண்டு, பறைகுரல் எறெரு - பறையைப் போன்ற ஒலியையுடைய இடியோடு நின்று, பாம்பு சவட்டி - பாமபுகளை வருத்தி, அறைகல இருவரைமேல் உறைதது - அறைககலிருவரைமேற் பெய்து, இருள்கூர்ந்தன்று-இருள மிக்கது, (ஆதலால்), நுதல்-உனது நெற்றி, பிறைத்தகை-பிறையின தன்மையை, கொண்டன்று - கொண்டது.

(வி-ரை.) பேதை! வானம் பவவம் பருகி, பறைக்குரலேறெரு பாமபு சவட்டி அறைகக விருவரைமேல் உறைததிருள் கூர்நதன்று; (ஆதலால் நின்) நுதல பிறைத்தகை கொண்டன்று என இயைக்க. குரல் - இடவாகுபெயராய் ஒலியை யுணர்த்திற்று. உறைத்து-இதில்

துளி என்னும் பொருளதாகிய உறை என்னும் பெயர்ச்சொல்பகுதி. உறை எனபது உறைதல் என்னும் பொருளதாகிய முதனிலைத் தொழிற்பெயா; அஃது அவவாகுபெயராய் உறைதலை (துளி கட்டிப் போதலை) உடைய நீரையுணர்த்த, அது அதன் பகுதியாகிய துளியை முதலாகுபெயரா யுணாததிற்றெனக. வானம் இருள் கூாநதன்று என இயைதலின் இருள்கூர்நதன்று எனபது ஈண்டு ஒரு சொல் லின்தன்மைதது; இதில, இருள கூர்-பகுதி, இருள்-எழுவாய, கூாந் தன்று பயனிலை என்னலாகாதோ எனின், ஆகாது; என்னெனின், அஙஙனங கூறின் வானம் என்னும் எழுவாய்ககு முடிபின்றும் ஆதலின் என்பது. ஏரொடு எனற விடதது நின்ற என்றது சொல் லெசசம். (கஎ)

இதுவுமது.

18 கல்பயில கானங் கடநதாா வரவாங்கே
நலலிசை யேரொடு வான நடுநிறபச
செலவர் மனமபோலக் கவினீன்ற நலகூர்நதார்
மேனிபோற புலலென்ற காடு.

(ப-ரை.) கல் பயில் - மலைகள் நெருங்கிய, கானம் கடந்தார் - காடுகளைக் கடநது சென்றவர், வர - வருமபடி, ஆஙகு - அவா வர வேண்டிய காலம் வந்தவிதமாகவே, வானம் - மேகமானது, நல் இசை - மிகக ஓசையையுடைய, ஏரொடு - இடியோடு தோன்றி, நடு நிற்ப - உலகஙகளுககெல்லாம் ஒப்ப நிற்றலால், நல்கூர்ந்தார் வறுமையுற்றவர்களது, மேனிபோல்-தேகததைப்போல, புல் என்ற காடு - (முன்னே) புல் என்றிருந்த காடுகள (இப்பொழுது), செல் வர் மனம்போல - பொருளுடையவர்களின் மனமபோல், கவின் ஈன்ற - அழகைத தநதன.

(வி-ரை.) நல் இசை: இதில் 'நல்' என்பது 'மிகுதி' என்னும் பொருள் தந்தது, நல்ல வெய்யில் என்பதிற்போல. நிற்ப - இவ்வகர

'ற்று வினையெச்சம் ஈண்டுக் காரணப்பொருளில் நிற்றலின் இறந்த காலங்காட்டிற்றென்க; இதில் நில் - பகுதி, லகரமெய் றகரமெய்யா னது சந்தி, ப-எழுத்துப் பேறு, அ-விகுதி ஆங்கு-அந்தவிதமாகவே, அதாவது தலைவர் வரவேண்டிய காலந் தோன்றியவிதமாகவே என் பது. (கஅ)

வினைமுற்றிய தலைமகன் பாகற்குச் சொல்லியது

19. நாஞ்சில் வலவ னிறம்போலப் பூஞ்சினைச்
செங்கான் மராஅந் தகைந்தன—பைங்கோற்
றொடிபொலி முன்கையாள் தோடுணையா வேண்டி
நெடுவிடைச் சென்றதென் னெஞ்சு.

(ப - ரை) பூஞ்சினை - அழகிய கொம்புகளையும், செம் கால் - செம்மையாகிய தாள்களையுமுடைய, மராம - மராமரங்கள், நாஞ் சில் - கலப்பைப் படையினையுடைய, வலவன் - வென்றியையுடைய பலராமனது, நிறம்போல - நிறத்தைப்போல, தகைந்தன-விரிந்தன; (ஆதலால்), பைங்கோல தொடி - பசுமையாகிய அழகிய வளையல் கள், பொலி - பொலியாநின்ற, முன் கையாள் - முன்னங்கையை யுடையாளதன, தோள - தோள்கள, துணை ஆ வேண்டி - எனக்குத் துணையாதலை விரும்பி, என் நெஞ்சு - என மனம, நெடு இடைச் சென்றது - நெடிய காடாகிய இடத்தைக் கடந்து சென்றது.

(வி - ரை) மராஅம் - இது செய்யுளிசை யளபெடை. தொடி: இது தொடுக்கப்படுவது என்னும் பொருளதாதலின் இதில இ செயப்படுபொருண்மை விகுதி. ஆ - இது ஆக என்பதன் ஈறு தொக்க செயவென வினையெச்சம்; இஃது ஈண்டு ஆதல என்னும் தொழிற்பெயரப் பொருளதாய் வேண்டி என்னும் வினையின் செயப் படுபொருளாய் நின்றது. நெடுவிடை - இதனை நெடுமை+இடை எனப் பிரிக்க; இது பண்புத்தொகைநிலைத்தொடர்மொழி ; இதில் இடையில் நிற்கு நிலத்தை இடை என்றதோ ராகுபெயர்.

நெடு என்பதும் இடை என்பதும் கூடி நெடு என்பதன் ஆதி நீண்டு நேடிடை எனறாயினும், நெடு எனபது தன்னொற்றிரட்டி நெட்டிடை எனறாயினும் எணடுத தளை பிழைகளுமாகலான அவற்றை நடுவண் வகரவுடம்படுமெய் புணாததி நெடுவிடை என வைததார எனக (கக)

இதுவுமது.

20 வீறுசால் வேந்தன் வினையு முடிந்தன
வாறும் பதமினிய வாயின—வேறேறு
டருமணி நாக மனுங்கச் செருமன்னர்
சேனைபோற் செல்லு மழை.

(ப-ரை) வீறு சால் வேநதன்-சிறபபு மிகக அரசனது, வினையும் முடிநதன - காரியங்களு முடிநதன; ஆறும் - வழிகளுட, இனிய பதம ஆயின - செவவிய பதததினை யுடையனவாயின; மழை-மேகங்களை, அரு மணி - அருமையாகிய இரததினங்களையுடைய, நாகம் அனுஙக - பாமபுகள வருநதுமபடி, செரும் மனனா - போா செய்யும் அரசாகளுடைய, சேனை போல் - சேனைகளைபபோல, வேறேறு செல்லும் - உருமேறறேறு கூடிச் செல்லாநினறன.

(வி - ரை.) அனுங்க. இதில் அனுங்கு-பகுதி செருமன்னர் - இது பெயரெச்சததொடா; செரும் மன்னர் என்பது மவ்வொற் றழிந்து செருமன்னா எனறாயிற்று; அன்றிச் செருமனனா எனவே வைத்து வினைததொகைநிலைததொடா என்றேனும், செருதலை யுடைய மன்னா எனக கொண்டு இரண்டன் உருபும பயனும் உடன் றொக்க தொகை யென்றேனுங் கொள்ளுதலுமாம். (உ௦)

இதுவுமது.

21. பொறிமாண் புனைதிண்டேர் போந்த வழியே
சிறுமுல்லைப் போதெல்லாஞ் செவ்வி—நறுநதற்

செல்வ மழைத்தடங்கட் சின்மொழிப் பேதைவாய்
முளெயி றேய்ப்ப வடிந்து.

(ப - ரை.) பொறி - எந்திரங்களாலான, மாண் - மாட்சிமையினையுடைய, புனை - அலங்கரிக்கப்பட்ட, திண் - வலிவாகிய, தேர் போந்த வழி - தேர் சென்ற வழிகளில், சிறு முல்லைப்போது எல்லாம்-சிறிய முல்லைப் புஷ்பங்கள் யாவும், நறு நுதல்-அழகிய நெற்றியினையும், செல்வம் - உலகத்தின் செல்வத்திற்குக் காரணமாகிய, மழை - மேகத்தைப்போலுங் கருமை வாய்ந்த, தடம் கண் - விசாலமாகிய கண்களையும், சின் மொழி - மழலை மொழிகளையுமுடைய, பேதை வாய் - பேதையின் வாயின்கண் உள்ள, முள் எயிறு ஏய்ப்ப-முள்ளைப்போன்ற பற்களைப்போல, வடிந்து - வடிவுகொண்டு, செவ்வி - அழகினை (யுடையனவாய் நின்றன)

(வி-ரை.) பொறி-எந்திரங்கள் பொறித்தேர் என இயைக்க; இது மூன்றனுருபும்பயனுந் தொக்கதொடர்; பொறியையுடைய தேர் என்றுமாம். செவ்வி-அழகு; செம்மை-பகுதி; ஈறு கெட்டதும் மகரவொற்று வகரவொற்றாகத் திரிந்ததும் சந்தி; வி - பகுதிப்பொருள் விகுதி; மையீற்றுப் பண்புப்பெயர்கள் வேறு பண்புப்பெயர் விகுதிகளோடு புணரும்போதும் பெரும்பாலும் இங்ஙனஞ் சில விகாரங்களையடையும்; ஒண்மை - ஒட்பம், திண்மை - திட்பம் என்பனவற்றைக் காண்க, நன்மை - நன்றி, நலம் என இயல்பாய் வருதலுமுண்டு; செவ்வி யென்பது காலத்தைக் குறிக்கின் வகரவொற் றிரட்டியது சந்தி எனவும், இ-ஒன்றன்பாற்கை விகுதி எனவுங்கொள்க. 'உடையனவாய் நின்றன' என்பது இசையெச்சம். வடிந்து - இதில் முதனிலைத் தொழிலாகுபெயராயத் தெளிந்து விளங்கும் உருவத்தை யுணர்த்தும் வடி என்பது பகுதி; ஆகலின் இது பெயரடியாகப் பிறந்த வினையெச்சமென்க; வடியென்பது வகர விகுதிபெற்று வடிவு என்றும்; இதுவே பெரும் வரவிற்று. (௨௧)

22. இளையரு மீங்கட் டயர வளையணிந்து
புலலுண் கலிமாவும் பூட்டிய—நல்லார்
இளநலம் போலக் கவினி வளமுடையார்
ஆக்கம்போற் பூத்தன காடு.

(ப-ரை.) இளையரும் - சேவகரும், ஈங்கட்டு - அழகாகிய கட்டுந் துணிகளை, அயர - கட்டுதலைச் செய்யவும், வளை அணிந்து - சாமரையைத் தலையில் அணிந்து, புல் உண - புல்லுண்ட, கலிமாவும் - ஒலியையுடைய குதிரையையும், பூட்டிய - பூட்டவும், காடு - காடுகள், நல்லார் - மகளிர்தம், இள நலம் போல - இனிமையாகிய நன்மையைப் போல, கவினி - அழகு பெற்று, வளம் உடையார் - வருவாயை யுடையவரது, ஆக்கம்போல - செல்வம்போல, பூத்தன - மலர்ந்தன.

(வி - ரை.) இளையர் என்பது எளிமையாகிய சேவகத்தொழிலின் இருப்பவர் என்னும் பொருளது. ஈம் - குளிர்ச்சி, அஃது ஈண்டு இலக்கணையால் அழகு என்னும் பொருள் தந்தது. கட்டு என்பது கட்டப்படுதல் என்னும் செயப்பாட்டு வினைப்பொருளில் வந்த செயவினை முதனிலைத் தொழிற்பெயர்; அது அதத்தொழிலாகுபெயராய்க் கட்டப்படுந் துணியை யுணர்த்தியது. அயர்தல் - கட்டுதல். வளை - சாமரை. கலி - ஒலி; இது முதனிலைத் தொழிற்பெயர்; இதனடியாக ஒலித்த, ஒலித்து, ஒலித்தது என வினைவிகற்பங்களுண்டாதலறிக. மகளிர்தம் இளநலம் - மாதர்க்கு உண்டாகும் இளமைப் பருவத்தின் அழகு. கவினி - இதிற் கவின் என்னும் பண்புப்பெயர் பகுதி; இ - வினையெச்ச விகுதி, இப்பகுதி - வினையில் வருதற்குரிய வினை, பெயர், இடை, உரி என்னும் பகுதிகள் நான்கனுள் பெயர்ப்பகுதி. வளம் - வளப்பம், செழிப்பு; இது பண்புப்பெயர்; இது காரியவாகுபெயராய வளப்பத்திற்குக (செழிப்பிற்குக) காரண

மாகிய செல்வத்தை யுணர்த்த அது அதன் வளர்ச்சிக்குக் காரண மாகிய வருவாயை யுணர்த்தியது (உஉ)

தோழி தலைமகட்குப் பருவங்காட்டி வற்புறுத்தியது.

23. கண்டிரண்டு முத்தங் கடுப்பப் புறவெல்லாந்
தண்டுளி யாலி புரளப் புயல்கான்று [லோ
கொண்டெழில் வானமுங் கொண்டன் றெவன்கொ
வொண்டொடி யூடு நிலை.

(ப - ரை) கண் - கணுக்கள், திரண்டு - திரட்சியுற்று, முத்தம் கடுப்ப - முத்துக்களை யொக்க, புயல் - நீர்த்துளிகளை, கான்று - (மரங்கள்) சொரிதலால், புறவு எல்லாம் - காடுகளின் இடங்களி லெல்லாம், தண் - குளிர்ச்சியாகிய, ஆலித் துளி - ஆலங்கட்டித் துளிகள், புரள - புரளும்படி, வானமும் - மேகங்களும், கொண்டு - கருக்கொண்டு, எழில் கொண்டு - (அதனால்) அழகைக் கொண்டு, அன்று - மழையைச் சொரிந்தன; ஒண் தொடி-ஒண்மையாகிய வளை யலை யுடையாய்! ஊடும் நிலை - நீ பிணங்குதற்குக் காரணமாகிய நிலை மை, எவன் - யாது?

(வி - ரை) கொல், ஓ - அசைகள். ஒண்மை - அழகு; ஒளி யென்பதுமாம். கான்று என்பது செய்தென் எச்சத்திரிபு புயல் என் பது முதலாகுபெயராய் நீர்த்துளிகளை யுணர்த்தியது. 'தலைவர் குறித்த கார்காலமும் வந்துவிட்டது. இனித் தலைவர் வந்துவிடுவார். ஆகையால், நீ வருந்துதற்கு நியாய மின்று' எனத் தோழி தலை மகட்கு வற்புறுத்திக் கூறி அவளை ஆற்றுவித்தனள் என்க. (உங)

வினைமுற்றிய தலைமகன் நெஞ்சொடு சொல்லியது.

24. எல்லா வினையுங் கிடப்ப வெழுநெஞ்சே!
கல்லோங்கு கானங் களிற்றின் மதநாறும்
பல்லிருங் கூந்தல் பணிநோனாள் கார்வான
மெல்லியுந் தோன்றுஞ் செயல்.

(ப-ரை) கார் வானம்-கரிய மேகங்கள், எல்லியும் - இரவினும், தோன்றும் செயல் - தோன்றுகின்ற செயலால், பல்-பலவகையாக முடிக்கப்படுகின்ற, இரும் கூந்தல் - பெருமையாகிய கூந்தலையுடையாள், பணி கொண்ட - ஆபரணங்களைத் தாங்கவும் ஆற்றாளாய வருந்துவள்; (ஆகையால்), நெஞ்சே - மனமே! களிற்றின் மதம் நாறும் - ஆண்யானைகளினுடைய மதங்களின் மணம் (எம்மருங்கும்) வீசும், ஓங்கு கல் - உயர்ந்த மலைகளையுடைய, கானம்-காட்டின் வழியூடே, எல்லா வினையும்-மற்றுஞ் செய்யவேண்டிய எல்லாக் காரியங்களும், கிடப்ப - பிறகு செய்தற்குரியனவாக இருக்கவிட்டு, எழு - புறப்படு.

(வி-ரை.) களிற்றின் மதநாறும் ஓங்கு கற்கானம் என இயைக்க. எல்லியும் என்றது பகற்பொழுதிற் றோன்றுதலேயன்றிக் கலவிக்குரிய இராப்பொழுதினும் என்னும் பொருளைத் தருதலால் அதின் உம்மை எச்சப்பொருளது. 'காரவான, மெல்லவும்' எனவும் பாடமுண்டு, இப்பாடத்தைக் கொள்ளின் 'வானம் எல்லவும்' என்ப் பிரித்து 'மேகம் யாவும்' என்ப பொருள் கொள்க. (உச)

பருவங் கண்டழிந்த தலைமக ளாற்றல் வேண்டித்
தோழி தனதாற்றமை தோன்ற உரைத்தது.

25. கருங்கால் வரகின் பொரிப்போ லரும்பவிழ்ந்
தீர்ந்தண் புறவிற் றெறுவி மலர்ந்தன
சேர்ந்தன செய்குறி வாரா ரவரென்று
கூர்ந்த பசலை யவட்கு.

(ப ரை.) ஈர்ந்தண் புறவில்-மிக்க குளிர்ச்சியையுடைய முல்லை நிலத்தில், தெறுவி - தெறுவியானது, கரும் கால் - கரிய தாளினையுடைய, வரகின் பொரிப்போல் - வரகினது பொரியைப்போல, அரும்பு அவிழ்ந்து மலர்ந்தன - அரும்புகளின் இதழ்கள் அவிழப்பெற்று மலர்ந்தன (ஆகையால்), அவர் செய் - காதலைவர் (தாம் வரு

தற்குரியனவென்று) குறித்த, குறி - குறிகள், சேர்ந்தன - வந்து தோன்றின; வாரார - (இனி அவர்) வருவாரல்லர், என்று - என்று எண்ணி (அதனால), அவட்கு - அவளுக்கு (தலைவிக்கு), பசலை கூர்ந்த-பசலை நிறங்கள் மிக்கன.

(வி - ரை.) 'இதற்கு யான் என் செய்வேன்' என்பது இசையெச்சம். தெறுவி என்ற இடத்துத 'தெறுழவீ' எனவும் பாடமுண்டு. செயகுறி-காலங்கரந்த பெயரெச்சத்தொகை. 'அவர் செய குறி வாரார என்று' என இயைக்க. (உரு)

தோழி தலைமகட்குப் பருவங்காட்டி வற்புறுத்தியது.

26. நலமிகு கார்த்திகை நாட்டவ ரிட்ட
தலைநாள் விளக்கிற் றகையுடைய வாகிப
புலமெலாம் பூத்தன தோன்றிசின் மென்மொழி
துாதொடு வந்த மழை.

(ப-ரை) சின் மென் மொழி - சின்மையு மென்மையுமுடைய மொழியையுடையாய்! புலம் எல்லாம் - வயல்களிலெல்லாம், தோன்றி-செங்காந்தள்கள், நலம் மிகு-நன்மை மிக்க, கார்த்திகை - கார்த்திகை மாதத்தின், தலை நாள்-(கார்த்திகை நக்ஷத்திரங் கூடிய) சிறந்த நாளில், நாட்டவர் - நாட்டிலுள்ள ஜனங்கள், இட்ட-ஏற்றிய, விளக்கின்-விளக்குகளைப்போல, தகை உடையவாகி-மேன்மையை யுடையனவாகி, பூத்தன - மலர்ந்தன; மழை - மேகங்கள், துாதொடு வந்து-துாதாக வந்தன.

(வி - ரை) ஆகையால் தலைவர் குறித்தபடி வந்துவிடுவர்; வருந்தலை என்பது இசையெச்சம். துாதொடு என்பதில் ஒடு வேற்றுமை உடனிகழ்ச்சிப் பொருளது. சின்மை - மென்மைத்தன்மையால் சில சொற்களையே பேசுதலை யுணர்த்திற்று. சின்மென்மொழி - உம்மைத் தொகைப்புறத்துப் பிறந்த அன்மொழித்தொகைப்பெயர். (உசு)

பருவங்கண் டழிந்த தலைமக ளாற்றல் வேண்டித்
தோழி தனதாற்றாமை தோன்ற உரைத்தது.

27. முருகியம்போல வான முழங்கி யிரங்கக்
குருகிலை பூத்தன கானம்—பிரிவெண்ணி
யுள்ளா ரகன்றாரென் றாடி யாம பாராட்டிற்
பள்ளியுட் பாயும் பசப்பு.

(ப-ரை.) வானம்-மேகங்கள், முருகு-வெறியாட்டாளனுடைய, இயம் போல - வாத்தியத்தைப்போல, முழங்கி இரங்க - மிகவும் ஒலிக்க, கானம் - காட்டிலுள்ள (மரங்கள்), குருகு - இளமையாகிய, இலை - இலைகளுக் கிடையில், பூத்தன - பூக்களைத் தோற்றுவித்தன (ஆதலின்), பிரிவு எண்ணி - (தலைவர்) பிரிவை நினைத்து, உள்ளாது-(எனது வருத்தத்தை நெஞ்சிற்) கருதாமல், அகன்றார்-(தலைவர்) சென்றார், என்று - என்று எண்ணி, ஆடி - (தலைவி எம்மோடு பேசுதல் முதலியன விடுத்துப்) பிணங்கினாளாக, பள்ளியுள்-(அவள் படுத்துள்ள) படுக்கையில், யாம் பாராட்டின்-யாம் சென்று பாராட்டி னால், பசப்பு - பொன்னிறங்கள், பாயும்-அவளுக்குப் பரவாநின்றன.

(வி - ரை.) 'இதற்கு யாம் என் செய்வோம்' என்பது இசையெச்சம். இங்குத் தோழி மற்றைத் தோழியரையுந் தன்னொடு படுத்தி 'யாம்' என்றாள் என்க. 'குருசிலை' எனவும் பாடமுண்டு. 'பாராட்ட' எனவும் பாடம். (உஎ)

வினைமுற்றிய தலைமகன் நெஞ்சோடு சொல்லியது.

28. இமிழிசை வான முழங்கக் குமிழின்பூம்
பொன்செய் குழையிற் றுணர்தூங்கத் தண்பதஞ்
செவ்வி யுடையதா நெஞ்சே! யெங்காதலியூர்
கவ்வை யழுங்கச் செலற்கு.

(ப - ரை.) நெஞ்சே - மனமே! வானம் - மேகங்கள், இமிழ் இசை பறையின் ஒலியைப்போல, முழங்க-ஒலிக்க, பொன் செய்-

பொன்னாற் செய்யப்பட்ட, குழையில் - காதணியைப்போல, குமிழ்-முகிழ்த்த, இணா - இதழ்களையுடைய, பூந்துணா - பூங்கொத்துகள், தூங்க-அசைய, தண் பதம் - குளிர்ச்சியாகிய இக்காலம், என் காதலி ஊர் - என் காதலி கொண்டுள்ள, கவவை அழுங்க - துன்பங் கெடும் படி, செலற்கு - நாம் செல்லுதற்கு, செவ்வி உடையது ஆம் - தகுதி யுடையதா யிருக்கின்றது.

(வி - ரை) 'ஆதலின் இனிச் செல்வோம் வருக' என்பது இசையெச்சம். குமிழ்-ஒருவகை மரமுமாம். ஈற்றுயிர்மெய் கெட்டு நின்ற ஆம் என்னும் செய்யுமென்முற்று ஈண்டு நிகழ்கால முணாத் திற்று. இணா - பூவிதழ், இஃது இப்பொருளாதலைப் பலவிணாக் குரலும், எனக் குறிஞ்சிப்பாட்டின் அறுபத்தொன்பதாம் அடியில் வரும் தொடரின் உரையாலறிக. (உஅ)

இதுவுமது.

29. பொங்கரு ஞாங்கர் மலர்ந்தன தாங்கார்
தகைவண்டு பாண்முரலும் கானம் பகைகொண்ட
வெவ்வெத் திசைகளும் வந்தன்று சேறுநாம்
செவ்வி யுடைய சுரம்.

(ப - ரை.) கானம் - காடுகளில், பொங்கரும்-மரக்கிளைகளும், ஞாங்கர் - பக்கங்களில், மலர்ந்தன—; தகைவண்டு—மேன்மையை யுடைய வண்டுகள், பாண் முரலும் - இசையைப் பாடாநின்றன; பகை கொண்ட-தனக்குப் பகைவனாகிய வெய்யோன் தன்வசமாகக் கொண்டிருந்த, எவ்வெத்திசைகளும் - எல்லாத்திசைகளிலும், கார் வந்தன்று-மேகம்வந்து பொருந்தியது (ஆகையால்), செவ்வியுடைய சுரம்-செம்மையையுடைய வழியில, நாம் சேறும்-(நெஞ்சே! எனது காதலியின் ஊரை அடைதற்பொருட்டு) நாம் செல்வோம்.

(வி - ரை) மேகத்துக்குப் பகையாகிய சூரியனைப் பகை என்றது உபசாரம். முன்பாட்டில் 'நெஞ்சே! என் காதலியூர்' என்ற

சொற்கள் ஈண்டுங் கூட்டிப் பொருள் கொள்ளப்பட்டன. எவ்வெத் திசைகளுந் காரவந்தன்று என இயைக்க. தாம் - அசை. (உகூ)

30. வரைமல்க வானஞ் சிறப்ப வுறைபோழ்ந்
இருநிலந் தீம்பெய றாழ்த—நிரைநாற
ஊதை யுளருந் தண்கா பேதை
பெருமட நம்மாட் டுரைத்து.

(ப - ரை) தீம் பெயல்-இனிமையைச் செய்யு மழையானது, வரை மல்க-மலைகள் (தனகட்டோன றும பொருள்வளத்தாற்)சிறக்கவும், வானம் சிறப்ப - (குளிர்ச்சியினால்) ஆகாயமானது மேன்மையடையவும், நிரை நாற - (புதிய வருவாயினால்' கடலானது புதிய தொரு நாற்றத்தை யுடையதாகவும், உறை - (தன்) துளிகள், இரு நிலம் - பெரியபூமியை, போழ்ந்து-பிளக்கும்படி, தாழ-பெய்தலால், தண் - குளிர்ச்சியாகிய, நறும் கா-சிறந்தசோலைகள், பேதை - எனது காதலியின, பெரும் மடம் - மிக்க இளமையை, நம்மாட்டு உரைத்து-நம்மிடத்துச் சொல்லி (நம்மிடத்துச் சொல்லுதல்போல என்பது கருத்து), ஊதை உளரும் - காற்று உலவச்செய்கின்றன.

(வி - ரை) உளரும் என்னுஞ் செய்யுமென் முற்று சேலுத்து கும் என்னும் பிறவினைப் பொருளில வந்தது. அன்றி, 'நலமாகிய காவில் ஊதை உளரும்' எனத் தன்வினையாக முடித்தலுமாம். ஆதலின காதலியூர் சேறுநாம' என்பது இசையெச்சம்.

வினைமுற்றிய தலைமகன் பாகற்குச் சொல்லியது.

31. காரச்சே ணிகந்த கரைமருங்கி னீர்ச்சேர்ந்து
எருமை யெழிலேறெறிபவர் சூடிச்
செருமிகு மள்ளரிற் செம்மாக்குஞ் செவ்வி
திருந்தற் கியாஞ்செய் குறி.

(ப - ரை.) எழில் - அழகாகிய, ஏருமை ஏறு - எருமைக்கடாக்கள், கார் - மேகத்தையுடைய, சேண் இகந்த - ஆகாயத்தை விட்டு நீங்கிய, நீர் சேர்ந்து - நீரையுடைய குளமுதலிய நீர்நிலைகளை அடைந்து, கரை மருங்கின் - அவற்றின் கரைகளின் பக்கங்களில், எறி (மரங்களாற்) பறித்தெறியப்பட்ட, பவர் சூடி - பூங்கொடிகளைச் சூடிக்கொண்டு, செரு - போரில், மிகு - (வெற்றியாற்) சிறந்த, மன்னரின் - (வெற்றிமாலையைச் சூடிய) மறவரைப் போல, செம்மாக்கும் - இறுமாப்புற்றிருக்கும், செவ்வி - இக்காலமே, திரு நுதற்கு அழகாகிய நெற்றியையுடைய எனது காதலிக்கு, யாம் செய் (வருவோம் என) யாம் குறித்த, குறி - குறியையுடைய காலமாகும்.

(வி - ரை.) ஆதலால் 'பாக! தேர் கடாவுக' என்பது இசையெச்சம் இச்செய்யுள் பின்வரும் செய்யுளைத் தழுவி நின்றது. யாம் - தனித்தன்மைப்பன்மை, உயர்வு பற்றியது. மறவர் - வீரர். (கக)

இதுவுமது.

32. கடாவுக பாகதேர் கால்ஓடக் கண்டே
கெடாஅப் புகழ்வேட்கைச் செல்வர் மனம்போற்
படாஅ மகிழ்வண்டு பாண்முரலுங் கானம்
பிடாஅப் பெருந்தகை நற்கு.

(பதவுரை.) பிடா - பிடவமரங்கள், பெரும் தகை - (செழித்துப் பூத்து) பெருந்தன்மையை அடைந்துள்ள, கானம் - காடுகளில், நற்கு - நன்கு, கால் ஓடக் கண்டு - காற்று ஓடியுலவுதலைப் பார்த்து, கெடாப் புகழ் - அழியாத புகழினைச் செய்யும், வேட்கை - (அறவழியினும்) விருப்பத்தினையுடைய, செல்வர் மனம்போல் - செல்வர்களின் மனத்தைப்போல, படா - கெடாத, மகிழ் - மகிழ்ச்சியினையுடைய, வண்டு - வண்டுகள், பாண் முரலும் - இசையைப் பாடாநின்றன; (ஆதலால்), பாக - பாகனே! தேர் கடாவுக - (எமது காதலியூரை அடைதற் பொருட்டுத்) தேரைச் செலுத்துவாயாக

(வி - ரை.) 'பிடாப்பெருந் தகைக்கானம் நற்குக் காலோடக் கண்டு கெடாப்புகழ் வேட்கைச் செல்வர் மனம்போற் படாமகிழ் வண்டு பாணமுரலும்' என இயைக்க முரலும் என்னுஞ் செய்யு மென் முற்று ஈண்டு நிகழ்கால முணர்த்திற்று (கஉ)

33. கடனீர் முகந்த கமஞ்சூ லெழிலி
குடமலை யாகத்துக் கொள்ளப் பிறங்கு
மிடமென வாங்கே குறிசெய்தேம் பேதை
மடமொழி யெவ்வங் கெட.

(ப-ரை.) குட மலை - மேற்குமலை, ஆகத்து - தன் இடத்தில், கொள்ள - (நீர்த்தாரைகளைக்) கொள்ளும்படி, கடல் நீர்-கடலினுள்ள நீரை, முகந்த - பருகிக்கொண்டதனாலாகிய, கமம் - நிறைந்த, சூல்-கருவினையுடைய, எழிலி - மேகங்கள், பிறங்கும்-தோன்றும், இடம் என-காலமாகிய இடமே நாம் மீண்டு வருதற்குரியதென்று, பேதை-பேதையாகிய, மடம் மொழி - மென்மையாகிய மொழியினையுடைய எம் தலைவியினது, எவ்வம் - துன்பம், கெட - நீங்க, ஆங்கு - அந்து ணரில, குறி செய்தேம் - குறி செய்தோம்.

(வி - ரை.) ஆதலால், 'பாகனே' விரைந்து தேரைச் செலுத்து வாயாக' என்பது இசையெச்சம். ஈண்டு இடமென்றது காலமாகிய இடத்தை. முகந்த என்னும் பெயரெச்சங் காரணப்பொருளது. கொள்ள, கெட என்னும் வினையெச்சங்கள் ஈண்டுக் காரியப்பொரு ளில் வந்தனவாகலின் எதிர்கால முணர்த்தின. மடமொழி - பண்புத் தொகைப்புறத்துப் பிறந்த அன்மொழித்தொகைப்பெயர். (கங.)

பருவங்கண்டழிந்த தலைமகளாற்றல் வேண்டித் தோழி
தனதாற்றமை தோன்ற உரைத்தது.

34. விரிதிரை வான முவப்பப் பருகிய
பெருவிறல் வானம் பெருவரை சேருங்

கருவணி காலங் குறித்தார் திருவணிந்த
வொண்ணுதன் மாதர் திறத்து.

(ப-ரை.) திரு-அழகினுக்கு, அணிந்த-அழகுசெய்த, ஒள் நுதல்-ஒளியினைக் கொண்ட நெற்றியினையுடைய, மாதர் திறத்து - எமது தலைவியினிடத்து, பெரு விறல - மிக்க வெற்றியையுடைய, வானம்-மேகம், விரி திரை - மிகுந்த அலைகளையுடைய கடலிலுள்ள, வான் அம் - மிருதியாகிய நீரை, உவப்ப - களிக்க, பருகி - உண்டு, பெரு வரை - பெரிய மலையில், சேரும - மழைநீராகச் சோதற்குரியதாகும படி, கரு அணி-கருவினால் அலங்காரிக்கப்படுமே, காலம்-காலமே (யாம் வருதற்குரியதென்று), குறித்தார் - குறி செய்தனர்.

(வி - ரை.) 'இன்னும் வந்திலரே என் செய்வேன்' என்பது இசையெச்சம் விரிதிரை-வினைத்தொகை, இதில் திரை என்பது-வினையாகுபெயராய்க் கடலை யுணர்த்தியது; திரை என்பது தனி நின்று பலவிடங்களிற் கடலை யுணர்த்தலின் விரிதிரை என்பதை வினைத்தொகைப்புறத்துப் பிறந்த அன்மொழித்தொகை என்றுரைத்தலாகாது. திருவணிந்த - நான்கனுருபுத்தொகை. மாதர்திறம் - ஆறன்றொகை. (கச)

இதுவுமது.

35. சென்றநங் காதலர் சேணிகந்தா ரென்றெண்ணி
யொன்றிய நோயோ டிடும்பை பலகூர
வென்றி முரசி னிரங்கி யெழிலவான
நின்று மிரங்கு மிவட்கு.

(ப - ரை.) சென்ற - (வேந்தன் தொழின்மேற்) சென்ற, நம காதலர் - நம்முடைய காதற்றலைவர், சேண இகந்தார்-மிகவும் தூரத்திற் சென்றிருக்கின்றார், (ஆதலாற்றான் தாம குறித்த காலத்தில் வந்திலா) என்று எண்ணி - என்று நினைந்து, ஒன்றிய நோயோடு மனத்திற் பொருந்திய நோயோடு, பல இடும்பை கூர - (நந்தலைவி)

பல துன்பங்கள் மிகப் பெறுதலால், இவட்கு-இங்ஙனந் துன்ப மிகப் பெற்ற நந்தலைவியின்பொருட்டு, எழில் வானம் - அழகிய மேகங் கள், நின்றும-வானத்தில் இருந்தும், வென்றி முரசின்-வெற்றியை யுணர்த்து முரசின் ஒலிபோல, இரங்கி-ஒலித்து, இரங்கும - இரங்கா

(வி - ரை.) 'இங்ஙனம் மேக மிரங்குதலைக் கண்டுமே நம் தலைவர் வந்திலரே என செய்வோம்' என்பது இசையெச்சம். வானத்தி லிருக்கு மேகமும் இரங்குவதற்குரியதாகும் நந்தலைவியின் மெல்லியற் றன்மையை யுணர்ந்தவராகும் நந்தலைவர் இன்னும் வாராமைக்குக் காரணம் யாது, என்பது கருத்து. முரசு என்பது பொருளாகுபெயராய அதன் ஒலியை யுணர்த்தியது. வென்றி முரசு - இரண்டனுருபும் பயனும் உடன்றொக்கதொகை (௩௫)

வினைமுற்றிய தலைமகன் பாகனோடு சொல்லியது.

36. சிரல்வாய் வனப்பின வாகி நிரலொப்ப
வீர்ந்தண் டளவந் தகைந்தன—சீர்த்தகுந்
செல்வ மழைமதர்க் கட்சின்மொழிப் பேதையூர்
நல்விருந் தாக நமக்கு.

(ப - ரை.) ஈர்ந் தண் - மிக்க குளிர்ச்சியினையுடைய, தளவம் முல்லைமலர்கள், சிரல் - சிச்சிலிக்குருவியினது, வாய் - வாயைப் போன்ற, வனப்பின ஆகி - அழகையுடையவாகி, நிரல் ஒப்ப-வரிசையாக, தகைந்தன-மலர்ந்தன (ஆதலாற் பாகனே'), சீர் - சிறப்பினையுடைய, தகு - தகுதி வாய்ந்த, செல்வம் - செல்வத்தன்மையினைக் காட்டும், மழை - குளிர்ச்சியினையுடைய, மதர் - (இளம்பருவத்தின் அறிகுறியாக) மதர்த்துள்ள, கண் - கண்ணையும், சின் மொழி - சிலவாகிய மொழியினையுமுடைய, பேதை ஊர - நங்காதலியின் ஊரில், நமக்கு நல் விருந்து ஆக-நமக்கு நல்ல விருந்தாதல் வேண்டும்

(வி-ரை.) 'பாகனே விரைந்து தேரைச் செலுத்துக' என்பது இசையெச்சம். பேதையூர் நல்ல விருந்தினைப்போல இன்பஞ் செயவதாக எனபதுமாம். 'நிழலொப்ப' எனவும் பாடம். (௩௬)

பருவங்காட்டித் தோழி தலைமகனை வற்புறுத்தியது.

37. கருங்கடல் மேய்ந்த கமஞ்சூ லெழிலி
இருங்க லிருவரை யேறி யுயிர்க்கும்
பெரும்பதக் காலையும் வாரார்கொல் வேந்த
னருந்தொழில் வாய்த்த நமர்.

(ப-ரை.) வேந்தன் - அரசனுடைய, அரும் தொழில் - அருமையாகிய தொழில், வாயத்த - வாயக்கப்பெற்றுச் (சென்ற), நமர் - நம்முடைய தலைவர், கரும் கடல - கரிய கடலிலுள்ள நீரை, மேய்ந்த - உண்டதனலாகிய, கமம - நிறைந்த, சூல-கருவினையுடைய, எழிலி - மேகங்கள், இரும கல - பெரிய கற்களையுடைய, இருவரை - பெரிய வரையினது மேலான இடத்தில், ஏறி - ஏறி இருந்து, உயிர்க்கும் - (மழைநீரைச) சொரிகின்ற, பெரும் பதம - மிக்க செவ்வியினையுடைய, காலையும் - இக்காலத்தினும, வாரார் கொல் - வாராமலிருப்பரோ.

(வி-ரை.) 'வருவர், நீ கலங்கலை' என்பது இசையெச்சம் மேய்ந்த என்னும் பெயரெச்சம் காரணப்பொருளது வரை என்பது சினையாகுபெயராய மூங்கிலை யுணர்த்த அது தானியாகுபெயராய மலையை யுணர்த்தலின் இருமடியாகுபெயர் காலையும் என்பதிலுள்ள உம்மை உயர்வுசிறப்போடு கூடிய எச்சப்பொருளது. வாரார்கொல் என்பதிற் கொல் ஐயப்பொருளில் வந்தது. (௩௭)

38. புகர்முகம் பூழி புரள வுயர்நிலை
வெஞ்சின வேழம் பிடியோ டிணைதழத்

4494a.